

ДИМИТРИЈЕ ПЕСМЕ ЗА САЈТ

PLETENI ĆILIM

Moje grudi mapa su Beograda

Moje čelo je Kopaonik

Beograd, mesto koje ne spava

Mesto koje daje, mesto koje oduzima ...

Aorta moja je Dunav, vene moje su sve reke Srbije

Tisa, Morava, Kolubara, Sava, Ibar...

Leva ruka Drina, desna Timok

Otvorene pore moje su sva jezera Srbije

Prsti moji su gradovi

Novi Sad, Subotica, Kragujevac, Kraljevo, Užice i još po pet ...

Vlasi moje su svako drvo koje krasi Srbiju

Svaka travka, svaki komad trske.

Telo su mi planine

Fruška gora, Tara, Zlatar, Šar planina, Golija, Rtanj i Avala ...

Srce je moje vodopad

Pletem ćilim, pravim sir, čuvam ovce na pašnjaku iznova

Na livadi vremena nema, nasilja nema

Na njoj smo nebo i ja ...

Ponekad zaželim se grada i kada procesuiram

Da mi je „Geneks kula“ iza leđa

Shvatim da je celo telo moje Srbija

Gde god se okrenem ja sam na svome, ja nisam sam.

AKŠAM

Rahat sam
Đerdan mi je zvezda Danica
Sestrica mi je
Benđeluk pijem
Azdija leti na vetar
Akšam pada
Nebo k'o skerlet što tamani ugursuze
A vetar hadžar ne pomera
Vetar hatar nudi za hadžar
Šer spije
Gradina spije
Saklet noć daje
"Peškeš će dobije onaj koji ubije pusnika!"
Golem je hanin svaki koji spije i harči džas.

KERAMIKA

Velika duša, voda – velika, duboka
Led – oštar, ne nije nož, staklo
Velike šake grabe poslednji izdisaj
Zupčanik poslednjim okretom gura loptu snage
Kroz belilo, do udova
Sa radom prestaje ud – nepomičan
Led ne razmišlja, smrt ne želi
Čeka, čekanje
Ud ne razmišlja, smrt ne želi
Čeka, čekanje
Pri kraju pukotine keramičke lopte
Tračak svetlosti primeti malu životinju

Lopta se priseća kako je živeti

Led, čekajući, sa ogavnim izrazom – puče

Velika duša je pala!!!

Borba, vazduh

Led reže

Kontrakcija, borba

Želja reže

Borba, dah, borba, udisaj, borba, izdisaj, borba...

Životinja – plašljiva, približava se vodi i pije

Zvuk se više ne čuje

Već je gotovo?

Borba je gotova?

U ledu rupa vode i u njoj komadići leda

U sredini

Parče keramike pluta.